

Pella – en riktig överlevare

Historia från Lojsta

Pella 3201 (1989-2014) e. Inter 380 u. Jessika 2319

När Pella bara var några veckor gammal försvann hon och hennes mamma från flocken. Trots flera eftersök var de spårlöst borta. I september återfanns skelettet efter det döda stoet i skogen – av fölet syntes inga spår.

I november när hästarna flyttade till vinterhagen fick grinden till hösthagen stå öppen i hopp om att hon skulle följa efter. Den 20 november föll snön tre decimeter tjock över Lojsta hed. En vecka senare ordnades en sista skallgång i sökandet efter den försvunna fölungen, nu även med ryttere. Fortfarande inga spår. De flesta hade gett upp hoppet om att fölet levde. Men inte alla. Dagen därpå gav sig ägarens man, Ivar Johansson, ut på ett sista sök.

När han kom längst ner i hagen fick han syn på något i snön. Han kröp ner och spårade på marken. När han vände upp blicken fick han syn på fölungen bara några meter framför sig. Han vislade försiktigt och fick en rossling till svar. Sedan skrapade fölet med hoven i snön och repade lite blåbärsris. I flera månader hade det lilla fölet livnärt sig själv i skogen. När hon lyftes upp och kördes hem vägde hon inte mer ”än ett par skogsharar”.

Hon fick hämta sig hemma hos ägaren och när sommaren kom var det hon som hade kommandot över kompisarna i hästhagen. Två år gammal släpptes Pella åter i skogen. När hon visades vid premieringen som treåring knep hon första priset. Pella är ett levande bevis på russets uthållighet och styrka som härdats av miljö och arv genom tiderna - hon är en riktig överlevare. Pella fick 16 föl och blev 25 år gammal.

<https://lojstahedrussen.se/> - text och bild av Anna Ericsson